

Самовдосконалення — потреба не лише цілителя

ного цілительства. Ви добре знайомі з Володимиром Сильвестренком, Світланою Мамансур, Марією Де Ельфаною, Володимиром Кандібою, Джуною Давіташвілі й іншими біоенергетерапевтами. Що ви перейняли у них?

— Усім їм я зобов'язаний теперішнім власним рівнем як цілителя. «Вачення» людської аури дається згодом, завдяки величезним особистим зусиллям, душевному вкладу. Тому, підкреслюю, не треба копіювати когось із них, а самому багато віддаватися справі, щоб у твої можливості повірили люди, щоб допомагати їм практично. Адже кожна людина піддається лікуванню біоенергетикою, навіть якщо вона у це не вірить.

Кілька місяців тому мене звернувся вахтовик — колишній військовий лікар з різкими болями в області широк. Після мого «втручання» камінь, перетворившись на пісок, вийшов із нирки через 40 хвилин. В іншого пацієнта камінь (32 мм) полишив жовчний міхур через 3,5 години, що підтверджено ультразвуковим обстеженням. А от з катарактами очей, фіброміомами, мастопатіями, серцево-судинними захворюваннями, лейкеміями доводиться працювати тижнями.

— А які з шкіл, образно кажучи, є ваші?

— Кожна школа по своєму корисна і має свої особливості. Одна робить наголос на фітотерапію, а друга — на екстрасенсоріку, третя — на розвиток суто людських, духовних і цілительських навичок. Вважаю, що кожен працює на рівні свого самовдосконалення. Ось американо-російська школа, зокрема, спеціалізується на гештальттерапії, тобто на очищенні жилих приміщень від негативних енергетичних зон, виборі оптимальних варіантів розташування кімнатних меблів тощо. Наприклад, спати головою до книжкової шафи, — значить піддавати себе головним болям, а в східному напрямі — йде підживлення біоенергією.

— А ще як можна вберегтися від цих так званих геологеничних зон?

— Такі місця змінюють свою полярність, якщо там повисити посвячену у церкві ікону чи хрестик. Від них струмені позитивний енергопотік. Давнім біоочищувачем вважається біла лілія, обов'язково посадіть її в кімнатний вазон. Та не лише квіти, але й сама форма вази, скажімо, у вигляді глечика з вузькою шийкою вносять душевний комфорт.

— Принагідно таке запитання: що ви порадите від зурочення?

взагалі від оточуючих, уявним ковпаком або «саркофагом»?

— Але ж це означає, що ви боїтеся цих людей, є енергетично неповноцінними. Питаєшся, чому ви повинні захищатися і знемагати у власному енергетичному «соку», коли ви маєте світлі наміри, добру енергетику, котра якраз і міцніє у «спілкуванні» з іншою аурою. Вахтовики, як ніхто — у постійних роз'їздах. Тому порадив би ще перед тим, як вирушати у дорогу, посипте на маківку голови дещицю солі, вона всмоктує негативну енергію.

— Анатолію Павловичу, останні півроку ви самі безплатно приймали у спортклубі «Досуг» до 25 душ чорнобильців-вахтовиків, а також самоселів. Приймали щодня по 10 — 12 годин. Іншому забракло б сил навіть для запису хворих, а не те, щоб лікувати?

— У народі кажуть, що віддаючи — вдвічі-втричі більше повнишся його енергією. Спорідні живому спілкуванню з пацієнтами — єднання з навколишньою природою. Вода, повітря, земля — одвічні цілители. Прийняти приємний вам душ, походити босоніж по росі, навідатися до лісу, в поле — життєва потреба. Я радію кожній днині, будь-якій погоді. Подумки вранці здоровуюсь з кожним деревом, вдивляюсь у його кореневу систему, що живить соками стовбур і крону. І відчуваю зворотню їхню енергію, що аж душа радується. Береза позитивно діє на шлунково-кишко в і тракт, дуб — на сердечко.

— Та ж береза дарує не лише добру енергетику, а й сік...?

— Так, це чудовий природний напій; особливо, напровесні. У такий час дуже корисні і хрін свіжий, салати з кропиви, кульбаби. Взагалі, щодо їжі, то вживати можна все, що родить земля. Але все в міру, з огляду на своє здоров'я, звички, ставлення до їжі як такої. Я, приміром, зовсім не вживаю сметани, свіжого молока. Полюбляю рослину олію з чорним хлібом і сіллю, щоранку натщесерце я завжди слиною кінчик вказівного пальця, встромляю його у сільничку і потім злизую крупинки солі. Прилипає її стільки, скільки треба організмові. А натщесерце — тому, що сіль здатна свачувати шкідливі метали (й радіонукліди також) і виводити їх з організму.

Але, на мій погляд, спершу лікування треба починати з хребта — цього дерева життя людини.

робів, куріння — все це спричиняє всім відомий нам остеохондроз. Запобігти хворобі не легко, але можна.

— Так, це я відчув на собі, побувавши у ваших місцях «обіймак», Анатолію Павловичу. А як зарадити самому собі, коли нече у попереку?

— Рух, тренування м'язів живота, раціональне харчування, розважливості в усьому. Можна підлікуватися і в такий спосіб, що працював віками: регулярно відвідувати лазню. Там, добряче попарившись, відразу обдайте себе холодною водою або залізьте в басейн. М'язи спини після цього швидко скорочуються і диски самі вправляються. Ось така народна мануальна терапія.

— У зоні відчуження ви вже доволі часу. Люди, які працювали, працюють тут мічені атомом. Як полегшити їх долю?

— Майже у кожного, хто зайнятий на радіаційній землі, є порушення тих чи інших органів (щитовидки, жовчного міхура, селезінки тощо). Це спричиняє як радіація, так і, наголошую, розлад центральної нервової системи. Останню можна на це спровокувати панічним страхом, постійним навіюванням про ризик захворювання, який, до речі, у зоні відчуження великий. Але ж і наш організм силкується захистити себе, тим паче за таких небезпечних умов. Тому допомогти собі — сам Бог велів. Звичайно, ліквідатори мають регулярно обстежуватися, щоб запобігти розвитку тієї чи іншої хвороби.

тистичний матеріал щодо молодих дівчат, які, попрацювавши в зоні понад п'ять років, позбавлені можливості стати матір'ю, і це, зважте, при здорових статевих органах. Ми навіть часто нехтуємо простими правилами радіаційної поведінки. Самозахист — теж відсутній, бо серед вахтовиків є курці, а цього у зоні геть робити не можна.

— Ну, а що ви думаєте про вплив людей на саму зону?

— Природа краще працює, ніж ми, ніж хімія. Потрібно не заважати їй, а допомагати у розумних межах очищатися від забруднення самотужки. Навіть втручання науки має бути чистим в енергетичному плані. От на парламентських сесіях, бувало, виступає котрийсь із депутатів і радить робити те і се. Тоді як у Чорнобилі його і близько не було. Це просто неприємно слухати, таким рекомендаціям гріш ціна в базарний день.

— Що ж, спасибі, Анатолію Павловичу, за корисну бесіду. Люди запитують, як потрапити до вас на лікування?

— У зоні відчуження я зараз працюю в підприємстві громадського харчування і торгівлі «Чорнобиль» (тел. 5-28-22) і приймаю, у першу чергу, персонал цього підрозділу. У вільний від вахти час практикую за адресою: смт. Товсте Заліщицького району Тернопільської області, вул. Українська, 171.

Розмову вів Микола ПЕТРИЧЕНКО, ведучий рубрики «Здоров'я». Фото автора.